

BEKÖSZÖNTŐ

■ Kóta Péter

Komoly változások történtek a 2020. évben a Vasi Honismereti és Helytörténeti Közlemények életében. Miután az utóbbi években jelentős késedelmet halmozott fel; intézményi háttere és az anyagi feltételek egyaránt változtak – nem éppen előnyösen; a szerkesztő bizottság több tagja megválni kényszerült vállalt feladatától; végül Mayer László szerkesztő is munkahelyet váltott: a leköszönő Gyurácz Ferentől átvette a Vasi Szemle szerkesztését, ezért az MNL Vas Megyei Levéltár állományából átkerült a Savaria Múzeum csapatába. Elárvult szerkesztői pozícióját Kóta Péter vette át a levéltárban. Az egyszerű személycserénél azonban több is történt. A körülmények arra készítették bennünket, hogy alaposan újragondoljuk a folyóirat további sorsát. Terveink közt szerepel, hogy miután a régi szerkesztőbizottsági tagok munkáját megköszöntük, újakat kérünk föl a távozók helyébe, figyelve arra, hogy a vasi helytörténet művelését hivatásszerűen végző intézmények munkatársai közül verbuváljunk. Jó hír, hogy maradtak néhányan a régi gárdából; az ő személyük

jelent a folyamatosságot. A korábbinál nagyobb szerepet szánunk a megyei levéltár munkatársainak, nekik a technikai jellegű munkákon túlmenően lektorálási, sőt tanulmány- és ismertetés-írási dolguk is lesz. Szeretnénk kihasználni és kiszolgálni a községek részéről megnyilvánuló fokozódó érdeklődést a helytörténet iránt: már most körvonalazódik néhány tematikus szám terve, amelyek egy-egy vasi település történeti adatait állítják középpontba, mintegy előtanulmányokkal segítve a megírandó falumonográfiák szerzőit. Az is szándékunk, hogy érdekes, de főleg fontos források közzétételével irányítsuk rá a figyelmet a kevésbé feldolgozott területekre, témákra.

A több éves késést persze nem lehet egyik napról a másikra ledolgozni. Úgy határoztunk, hogy erőnket összeszedve, a korábbinál több számot jelentetünk meg évente. Reményeink szerint a folyóirat elméleti és valóságos megjelenésének időpontját sikerül 2022-re szinkronba hozni.

A 2016/1. számtól kezdve a külső megjelenés és a belív grafikai arculata egyaránt megszépült – a kor igényeihez

igazodva. Ez már a folyóirat megújulása irányába tett első szerény lépés.

Szeretnénk a modern követelményeknek megfelelően, a VHHK digitális megjelenését javítani. Önálló honlappal, a szerzőket és az olvasókat is előzékenyebben kiszolgáló funkciókkal lépünk hamarosan a nyilvánosság elé.

Vannak bizonytalansági tényezők, nem tudhatjuk pontosan, mit hoz a jövő, mennyit válthatunk valóra az elképzelésekből. Ezeket azonban fontosnak tartottuk előre bocsátani, hiszen

az eredményt a tervekhez viszonyítva lehet majd értékelni. A megvalósításban számítunk a VHHK régi és új szerzőire, olvasóira. Minél több színvonalas tanulmány jelenik meg, annál értékesebb a folyóirat, annál több olvasó hasznosíthatja a publikált ismeretanyagot. Kérjük, keressenek minket: a szerzőknek szakmai segítséget adunk, az olvasóktól visszajelzéseket várunk. A helytörténet művelése és a honismerete közös ügyünk!